

Marksist Sınıf Mücadelesinde Tutum

Uluslararası Komünist Birliğin Temel Teorik Görüşleri Üzerine Bir Tartışmaya Katkı

Lev Troçki
4 Aralık 1933

1. Hiç şüphesiz Rus Devriminin perspektifleri üzerine “Lenin ile Troçki arasındaki” eski tartışma ancak tarihsel ilgi alanına girer ve ne olursa olsun Sol Muhalefet üyeliği için bu tartışmada taraf tutma koşulu hiçbir şekilde söz konusu değildir. Yine de kesin bir konum almak isteyenler, bunu, o zamanın Rusya’sındaki sınıf mücadelesinin ve devrimci gruplaşmaların somut durumu ile bağıntılı olarak analiz etmelidirler.
 2. Epigonlar, çeşitli aşamalardan geçmiş olan eski anlaşmazlıklardan, devrimci stratejiye dair bazı genel kurallar çıkardılar ve bunları Leninizm ile Troçkizm arasındaki bir antitez biçiminde ortaya koydular. Ancak bu ikincisi artık tarihin değil, bugünün ve geleceğin sorunudur. Yoldaş L.P., Stalinistlerin “Troçkizm” olarak ilân ettikleri, ancak gerçekte Marksizmin çağımıza uygulanması demek olan bu stratejik prensiplerle aynı fikirde olduğunu (en azından prensipte) ilân etmektedir. Deneyimle sınanmış olan bu dayanışma, uzun zaman önce çözüme bağlanmış bir tartışmaya dayanan görüş farklılığından çok daha önemlidir.
 3. Bununla birlikte, Yoldaş L.P., tezlerinde tarihsel anlaşmazlığa atıfta bulunduğu yerlerde birçok hata yapmaktadır. “Gerçekte Çarlığın devrilmesi bir olgu olarak işçi ve köylü kitlelerinin işiydi” diye yazarak, burada, Lenin’in görüşünün benimki karşısında doğruluğunun ispatlanmasını görüyor. Ne var ki, bu bağlamda aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktu. Zaten Radek ile yürüttüğüm bir polemikte, her “büyük” devrimin, yani gerçek bir halk devriminin, proleter (pre-proleter) ve köylü (küçük burjuva) kitlelerin eseri olduğunu ve olacağını vurgulamaya çalışmışım. Bu tez, tartışmanın ortak zeminini oluşturmaktaydı. Tek sorun hangi sınıfın önder konumu kazanacağı ve sonuçta iktidara geleceği idi. L.P., Rus proletaryasının gerçekten de iktidarı Batı Avrupa proletaryasından daha önce fethettiğini kabul ediyor; ancak bunun “Çarlığa karşı devrimde değil, burjuvaziye karşı yapılan ikinci devrimde” gerçekleştiği olgusuna dikkat çekiyor. Bu ne ifade ediyor? Adına lâıyık Rus Marksistleri, bir burjuva devrimi ile, herşeyden önce toprak sorununun çözümünü kastediyorlardı. Onları liberallerden ve Menşeviklerden ayıran bu kavrayış, Lenin ve Troçki’nin her ikisinin ortak bakış açısını temsil ediyordu (Dördüncü Parti Kongresi tutanaklarına bakınız). Şubatta, mülk sahibi sınıfların ve onlar arasında prensler de dahil soyluluğun, kendilerini korumak için monarşiden (geçici olarak) feragat etmeleri, hiçbir tahminin önceden kestiremediği bir olaydı. II. Nikola’nın tahttan çekilmesinden sonra, toprak sorunu, yani burjuva-demokratik devrim sorunu, politik yaşamda savaş sorunundan sonra en üst sırayı işgal ediyordu. Proletaryayı iktidara getiren devrimin temeli tam da burada yatmaktadır.
 4. Buradan, geriliğine rağmen, temel sınıfsal ayrışmanın (burjuvazi, küçük burjuvazi, proletarya) tüm ulusu bir uçtan bir uca böldüğü ülkelerde (Çin, Hindistan), ulusal kurtuluşun ve burjuva-demokratik devrimin, proletaryanın diktatörlüğü olmaksızın bir sonuç getirmeyeceği sonucu çıkar. Burjuva ve sosyalist devrim arasındaki devamlılık (süreklilik) tam da burada yatmaktadır. Çin’de devrim birçok aşamalardan geçti; Hindistan’da izleyeceği yol da daha az karmaşık ve dolambaçsız olmayacaktır. Biz elbette her aşamayı izlemek ve incelemek zorundayız. Ancak stratejik tahminin görevi, somut aşamaları ve olayları anlamak değil, devrimci gelişimin temel eğilimlerini formüle etmektir. Bu temel eğilim, şu üç kavram üzerine dayanan sürekli devrim formülüyle gösterilmiştir:
 - a) İlk aşamalarda devrimi kendisi için kullanmaya çalışan ulusal burjuvazi (Kuomintang, Gandhi), devrimin sonraki gelişim sürecinde her zaman barikatların öteki tarafına, feodal sınıfların ve emperyalist zorbarların yanına geçer.
 - b) Küçük burjuvazi (köylülük), burjuva devriminde önderlik rolünü artık oynayamaz ve sonuç olarak iktidarı alamaz. Bundan proletarya ve köylülüğün burjuva-demokratik diktatörlüğü sloganının reddi çıkar.
 - c) Proletaryanın diktatörlüğü altında, burjuva-demokratik devrim, ancak dünya devriminin bir halkası olarak tam zafere ulaşabilecek olan sosyalist devrime sıçrayacaktır.
- Bu ilkelerin çiğnenmesi Çin’de, Hindistan’da ve diğer ülkelerde şimdiden büyük zararlarla sonuçlanmıştır.
5. Yoldaş L.P.’ye göre, sürekli devrim teorisi, Troçki’nin eski korkularının aksine, köylülüğün on altı yıldır proletarya diktatörlüğünü devirememiş olması olgusuyla çürütülmüş bulunmaktadır. Bu argüman da konu dışıdır. Yalnızca Ekim Devrimi öncesinde değil, sonrasında da Lenin, dünya proletaryasının hızlı desteği olmaksızın Sovyet iktidarının devrileceği düşüncesini onlarca kez ifade etti. Bu, takvime bakarak hava tahmini yapmak olanaksız olduğuna göre, deneysel olarak sayısız ve çelişik etkeni tahmin etme sorunudur. Eğer bir dizi koşul sayesinde Sovyet iktidarı tek bir ülkede on altı yıldır kendisini koruyabildiyse, bu, devrimin uluslararası karakterine karşı bir kanıt oluşturmadığı gibi, proletarya diktatörlüğünün direnme gücünün köylülüğün sayısı ne kadar fazla olursa o kadar zayıf olacağı gerçeğine karşı da bir kanıt oluşturmaz.

6. Yoldaş L.P., Buharin'in –çok önceden çürütülmüş– uluslararası ölçekte işçiler ve köylüler arasındaki oranın Sovyetler Birliği sınırları içinde olduğundan daha elverişli olmadığı argümanına hayli yaklaşılmaktadır. Bu skolastizmdir. Sorun statik olarak değil toplumsal güçler tarafından, tüm dünyadaki işçilerin yüzdesi ile değil, tek tek ülkelerin devrime çekildikleri durum tarafından belirlenecektir. Örneğin Brandler önderliği 1923'te Alman devrimini karaya oturtmasaydı, dünya ölçeğinde proletarya ile köylülük arasındaki istatistiksel oranlar doğal olarak değişmeksizin kalacak, fakat proletarya devriminin güçleri fazlasıyla katlanacaktı. Sovyet Almanya, Avrupa'yı tepetaklak devrime çekecekti. Avrupa'nın sosyalist bir kaleye dönüşmesi tüm dünyadaki güç ilişkilerini değiştirecekti. Geri ülkeler devrime en elverişli koşullarda girmiş olacaktı; karşı-devrimci çırpınılar sonsuz kez daha az tehlikeli olacaktı.

7. Tek ülkede sosyalizm sorununa ilişkin olarak, Yoldaş L.P. birçok belirsiz formülasyon ileri sürüyor. Lenin'in 1915 tarihli makalesinden “sosyalizmin zaferinin önce birkaç ülkede, hatta tek ülkede” olabilirliği üzerine meşhur alıntıyı yorumsuz öne sürerek işe başlıyor. İyi bilindiği gibi, Stalin tüm teorisini bu alıntıdan çıkardı. Bununla birlikte, Sol Muhalefetin literatüründe, Lenin'in burada, diğer pek çok durumda da olduğu gibi, “sosyalizmin zaferi” ile sosyalist bir toplumun inşasını değil, iktidarın işçi sınıfı tarafından ele geçirilmesini, yani sosyalist devletin yaratılmasını kastettiği çürütülemez biçimde ispatlanmıştır. Yoksa Yoldaş L.P. bu konuda en ufak bir şüphe içinde midir? Alıntının dikkatli bir okunuşu şüphelerini giderecektir.

8. Yoldaş L.P. tek ülkede sosyalizm teorisini içi boş bir soyutlamaya indirgemeye çalışıyor. Eğer yurtdışı müdahale ve yurtiçi karşı-devrim gerçekleşmezse, Sovyetlerin teknolojisi büyümeye devam edecek, kitlelerin yaşam standardı ve kültürü yükselmeyi sürdürecektir ve sosyalizm gerçekleştirilebilecektir. Ancak Yoldaş L.P.'nin de itiraf ettiği gibi, sınıf çelişkilerinin dünya ölçeğindeki aşırı keskinliği karşısında, bu soyut olabilirliğin gerçekleşmesi mümkün değildir. Ona göre, Rusya'nın “geriliğinin” konuyla ilgisi yoktur. Tüm dünyadaki sınıf savaşının keskinleşmesinin üstesinden gelinmeksizin de ulusal gerilik aşılabılır.

Ancak konu tam da budur. Geriliği aşmak uzun bir zaman alır; bu arada dünya sınıf mücadelesinin gelişimi SSCB'ye sınırsız bir soluklanma vaktini bağışlamayacaktır. Üstelik geriliğin aşılması, çalışan kitlelerin üzerine korkunç bir yük bindirmektedir. Rus işçilerinin devrimden on altı yıl sonra yeterince yiyeceğe sahip olmamaları gerçeği diğer ülkelerin işçilerini korkutmakta, dünya devriminin gelişimine engel olmakta ve SSCB için tehlikeyi artırmaktadır.

9. Tek ülkede sosyalizmi inşa etme soyut “olabilirliği”ne, nasıl anlam verilebilir? Eğer Rusya dünyada yalnız olsaydı, 1917'de Ekim Devrimi olmayacaktı. Eğer Ekim Devriminden sonra dünya ekonomisi akıldan çıkarılacak olursa, o zaman kendi başına bırakılan Rusya kapitalizme geri dönerdi. Zira Sovyetler Birliği çerçevesinde kapitalizm kendi olanaklarını tüketmekten hâlâ uzaktır. Üretim alanında Sovyet rejimi kapitalist ülkeleri şu anda sadece “yakalamakta”dır. Proletarya diktatörlüğü SSCB'de kendini koruyabiliyor, çünkü Rus kapitalizminin de bir parçası olduğu dünya ekonomisi kör bir patikaya sürüklendi. Ancak öldürücü tehlike (faşizm), diktatörlüğü tam da aynı kaynaktan beslenerek tehdit ediyor.

Gerçek sorun “tek ülkede sosyalizmin olabilirliği değil, devrimci sınıf mücadelesinin uluslararası birliğidir”. Bu formülde L.P., uluslararası birliği, daha önce tek ülkede sosyalizmin inşasıyla yaptığı türden bir soyutlamaya dönüştürüyor. Eğer birisi işçilere, askeri müdahalenin savuşturulmasının SSCB'de sosyalizmin tümünden ve nihai zaferini garantileyeceğini öğretirse, o zaman dünya devrimi sorunu anlamını yitirir ve dış politika da müdahalenin önlenmesine indirgenmiş olur. Bu yolda Stalinist bürokrasi Komintern'i mahvetti ve Sovyet devletini de mahvedebilir. Tek ülkede sosyalizm teorisi ve proleter mücadelenin uluslararası birliği gerçekte birbirini dışlar.

11. SSCB'de bürokrasi ne ahlâki ne de teknolojik bir faktördür, toplumsal, yani sınıfsal bir faktördür. Sosyalist ve kapitalist eğilimler arasındaki mücadele, esas olarak, devlet tarafından temsil edilen toplumsal çıkarlar ile tüketicilerin, köylülerin, memurların ve bizzat işçilerin bireysel çıkarları arasındaki bir mücadele karakterini kazandı. Gelişmenin mevcut aşamasında bireysel çıkar hâlâ ekonominin baş itilimcisi olarak duruyorken, sınıf çelişkilerinin üstesinden gelinmesi, verili durumda üretimin toplumsal çıkarları ile tüketicilerin bireysel çıkarlarını uyumlulaştırmak anlamına geliyor. Bu uyumlulaştırma başarılmış mıdır? Hayır! Bürokratinin büyümesi, bireysel ve toplumsal çıkarlar arasındaki çelişkinin büyümesini yansıtıyor. “Toplumsal” çıkarları temsil eden bürokrasi, bunları büyük ölçüde kendi çıkarları ile özdeşleştiriyor. Toplumsal ve özel çıkarlar arasında, kendi özel çıkarları gereği ayırım yapıyor. Bu ise çelişkiler arasında daha büyük bir gerilim yaratıyor ve sonuç olarak bürokratinin daha fazla gelişmesine yol açıyor. Bu süreçlerin altında, SSCB'nin geriliği ve kapitalist çevre içinde yatılımlılığı yatmaktadır.

12. Ampiristler, on altı yıldır Sovyet iktidarının büyük adımlar atmakta olduğunu ve böyle devam ederse sosyalizmin kesinlikle tamamlanacağını söylüyorlar. Bunu şöyle yanıtlarız; “böyle devam ederse”, süreç kaçınılmaz olarak bir iç patlamaya yol açacaktır, bu çok büyük bir olasılıkla dışarıdan bir şokun yardımıyla gerçekleşecektir ama bu olmaksızın da mümkündür. Genel olarak konuşulacak olursa, askeri müdahale ilkin Sovyetler Birliği içinde çelişkilerin aşırı keskinleşmesine isabet ettiği ve ikinci olarak da ucuz kapitalist mamullerin müdahalesine kapı araladığı ölçüde tehlikelidir. Bu koşulların her ikisi de, sosyalizm sorununun çözülmediğini ve –hayal alemindeki değil gerçeklik alanındaki bir sorun olduğu ölçüde– uluslararası devrim olmaksızın çözülemeyeceğini gösterir.

13. Bu düşüncelerden dolayı, bazı sivri zekâlılar, bizim Rus işçileri “perspektiflerinden” yoksun bıraktığımız sonucuna varıyorlar. Bazıları daha da ileri gidiyor ve bizi, SSCB'de sosyalist inşanın yararlılığını ve gerekliliğini reddetmekle suçluyorlar; öyle ya, herşeye rağmen (!) bir sonuç çıkmayacaksa (!) niye inşa edelim? Böylesi bir saçmalığı yanıtlamak zahmete değmez. Eğer insan organizmasının temiz hava solumaksızın yaşayamayacağını söylersem, bu yüzden beslenmenin faydalarını ya da bir sindirim organı olarak midenin önemini inkâr etmiş olmam.

14. SSCB ve Komintern'e gelince, Yoldaş L.P.'nin Komintern'in Sovyet bürokrasisinin politik çıkarlarına tâbi oluşuna dair söylediği şeyler genellikle doğrudur ve iddiasının aksine, Sol Muhalefetin literatüründe defalarca ifade edilmiştir. Buna rağmen Yoldaş L.P., burada bile, yanlışlardan değilse de belirsiz formülasyonlardan kendini alamıyor. Bu minvalde, Sovyet bürokrasisinin kendi iç anlaşmazlıklarını yapay bir biçimde Komintern'e taşıdığını söylüyor. Bürokrasinin canice yöntemleri

(eleştiriyi boğma, hile, sahtekârlık, tertiplenmiş suçlamalar ve rüşvet) gözdardı edilse bile, Sovyetler Birliğı Komünist Partisi içindeki hizipsel gruplaşmaların esas olarak uluslararası anlam taşıdığı gerçeğı değışmemektedir. Bu özellikle Sol Muhalefet için doğrudur. Doğru, o, Rusya'nın acil sorunları üzerinde geliştı: Sanayileşme temposu ve partideki rejim. Ancak bu sorunlar bile derhal uluslararası önem kazanmaya başladı. Bürokratizm sorunu Komintern'i derhal ve doğrudan etkiledi. Geçmişte, 1924-1925'te, mücadele tümüyle Alman Devrimi sorunu etrafında odaklanmıştı (Ekim Dersleri). 1926'da mücadele İngiliz-Rus Komitesi ve Polonya'da Pilsudski hükümet darbesi sorunu üzerinde keskinleşti. 1927 yılı tamamen Çin devriminin damgasını taşıdı. Baştan sona tüm bu yıllar, Doğu'da "işçi ve köylü partileri" sorunu üzerine, Krestintern [2] üzerine (sahi sırası gelmişken, Krestintern nereye kayboldu?) vs. mücadele ile geçti. 1928, Komintern programı üzerine mücadele yılıydı. 1929-1933: SSCB'nin ekonomik politikasında ultra-solculuk, "üçüncü dönem", İspanyol devrimi, faşizm sorunu. Komünist Sağ Muhalefet (KPO), uluslararası devrimci stratejinin en önemli sorunlarını görmezden geldi ve bu ne yazık ki SAP [3] önderliğinde kendisini oldukça olumsuz bir şekilde yankısını bulmaktadır.

15. Merkezcilik konusunda, Yoldaş L.P., komünist kampın Solları, merkezçiler ve Sağlar şeklindeki gözle görünür "Rus" bölünmesini kabul etmeyi reddederken, temel bir yöntemsel yanlışla düşmektedir. Ona göre Rusya'daki Sağlar aslında tasfiyecilerdir. Bununla birlikte Batı'da Sağlar arasında tasfiyecilerin yüzdesi fazla değildir. "KPO'nun, SAP yoluyla Sol Muhalefete çok yakınlaşan en iyi seksiyonunun gidişatı ... bunu yeterince açık bir şekilde kanıtlamaktadır." Tüm bu fikirler, özünde doğru ya da yanlış olmalarından ayrı olarak, bizim sınıflandırmamızı, özellikle de merkezçilerin Solları ve Sağlar olarak bölünmesini çürütmemekte, desteklemektedir. SAP'ın Sol Muhalefetin görüşlerine yaklaşması için, önderlerinin Brandlercilerden kopması, üyelerinin de Sosyal Demokrasinin sol kanadından ayrılmaları zorunludur. Fakat ideolojik olarak bu süreç henüz tamamlanmamıştır.

Eğer Yoldaş L.P. tüm Brandlercilerin devrim için bir kayıp olmadığını söylemek istiyorsa, bunu memnuniyetle kabul ederiz. Onlar, devrim yolunu (mevcut tarihsel koşullarda yeni Enternasyonal'in yolu) tutmak için, sağ merkezçilerden ve özellikle de merkezci özellikler ve yöntemlerden (teoriyi hor gören tutum, uluslararası örgütlenmenin yetersiz kavranışı ve devrimci stratejinin sorunlarını gözardı etme ya da onların yerini taktik sorunların alması, vs.) kopmalıdırlar.

Merkezcilik kavramına ve merkezciliğin tüm daha öte alt-bölüntülerine karşı duyulan antipatinin, ya bizzat merkezci eğilimlerin ya da henüz nihai olarak entellektüel şekilsizliklerinden kurtulamamış eğilimlerin tipik bir özelliğı olduğu, genel bir kural olarak saptanabilir.

16. Alman Sosyal Demokrasisinin ve Alman Komünist Partisi'nin çöküşü, proleter öncü içinde tümenden bir bozulma, mayalanma ve yeniden kristalleşme dönemi başlattı. Ancak verili durumda, "mayalanma", yalnızca gelişmenin ara ve merkezci aşamalardan geçmekte olduğu anlamına gelmektedir. Uğraşmak zorunda olduğumuz tek tek her durumun, bozulma mı yoksa devrimci yeniden kristalleşme mi olduğu, söz konusu hareketin yönüne bağlıdır; soldan sağa ya da sağdan sola, vb. Sağ merkezcilik, sol merkezcilik, vs. arasında ayırım yapma gerekliliğı buradan doğar. Bu kavramlar şüphesiz mutlak değildir. Ancak, göreceli oldukları halde, vulger ve deneysel yönelimin tersine, Marksist yönelim için vazgeçilmezdirler. Proleter politikacılar onlardan, denizcilerin harita ve pusuladan vazgeçebildikleri kadar vazgeçebilirler.

17. İki örnek ele alalım: Norveç İşçi Partisi (NAP) ve İsveç Bağımsız Komünist Partisi. NAP merkezcilikten reformizme doğru bir rota izliyor. Bu gelişmeyi iç patlamalar olmaksızın tamamlayabilmek için, Tranmael bir maskeye ve örtüye ihtiyaç duydu. Bu örtü ona diğer ülkelerin bağımsız sosyalistleriyle bağları tarafından sağlanmış oldu. Bugün, kendisini eyerde sağlam hissettiğı için, üzengilerini tutanları teperek karşılık veriyor; hiçbir suretle yeni olmayan bir deneyim.

Devrimci (!) hareketin yeniden doğumu için Tranmael ile ortak bir karar imzalamak, SAP ve OSP [4] önderleri için ağır, oportünistçe bir hatadır; bu hata, güçleri toplama görevi karşısında vulgerce ampirist bir tutumun ve kendi eğilimlerinin ve gelişimin gidişatının Marksist değerlendirmesinden yoksun oluşun sonucudur.

İsveç Bağımsız Komünist Partisi, hayli yetersiz bir bilgi temelinde yargıda bulunabildiğim kadarıyla, Brandler'in konumundan sola doğru gelişiyor. Her devrimci enternasyonalistin, bu gelişmenin bir yakınlaşmaya ve yeni Enternasyonalin temel ilkeleri üzerinde ortak çabalara yol açabilmesi için olanca gücü ile gayret edeceğini söylemeye gerek yok. Ancak olası bir yarım bugünün yerine koyarak, ümitlerin güncel gerçeklerin yerine geçmesine izin verilemez. İsveç Partisi aynı karar için Tranmael gibi oy vermekle kalmadı, Dördüncü Enternasyonal için deklarasyon imzalamayı da reddetti. Parti önderleri, prensipte yeni bir Enternasyonalin gerekliliğı üzerine hemfikir olmalarına rağmen, onun ilânını "erken" olarak değerlendiriyorlar. Bu tutumun arkasında gerçekte merkezci bir bocalama yatmaktadır. Bugün sorun yeni bir Enternasyonal'i ilân etme sorunu değil, yeni bir Enternasyonalin ve dünya işçi sınıfının gözleri önünde onun temel ilkelerini formüle etmenin zorunluluğunu ilân etme sorunudur.

Bu koşullar altında SAP ve OSP, bir taraftan yeni bir Enternasyonal için deklarasyon imzalarken diğer taraftan Tranmael, Balabanov, Paul Louis, ve diğerleri ile birlikte deklarasyon imzaladıkları için, gerekli berraklığın oluşumuna engel olmaktadır; bocalayanlara yeni bir bocalama örneğı sunmaktadır; çok sayıda diğer örgütün olduğu kadar İsveç partisinin de devrimci gelişimini geciktirmektedirler. Yalnızca mümkün olduğunca fazla adam toplama hırsıyla hareket edilmez. İnsanın önünde bir politik harita ve pusula olması gerekir. Kitlese nicelik ancak ilkeli niteliğın sonucu olabilir.

18. Yoldaş L.P., eski Sol Muhalefetin seksiyonlarının kendilerini sadece bir muhalefet veya sadece Rus Muhalefetinin yardımcıları gibi görmekten vazgeçmeleri gerektiğinde ısrar ederken oldukça haklıdır. Onlar, yeni ulusal partilerin ve yeni Enternasyonalin kadroları (kadroların bir parçası) olarak hareket etmelidirler. Yoldaş L.P. bu sorunda kendisini Sol Muhalefetin öncü rolünü anlamayan bu ampiristlerden ayırıyor, çünkü aslında onlara, teorinin, ilkelerin ve yöntemlerin belirleyici rolünden hareket eden Marksist bir kriter yerine saf bir sendikal kriter (boş sayıların kriteri) kılavuzluk ediyor.

19. Yoldaş L.P.'nin Komintern'in ölü ve yaşayan seksiyonlarının bir kataloğunu tutmamız gerektiğı yolundaki düşüncesi yanlıştır. Bu konuyla değerlendirmelerimiz içinde yeterince ilgilendik. Eğer şu ya da bu ülkedeki ulusal seksiyonda çoğunluğu

ele geçirebileceksek, bu, reform fikri sayesinde değil, yeni Enternasyonalî açıkça kurmak sayesinde olacaktır. Zamanında, Üçüncü Enternasyonal, Fransız Sosyal Demokrasisinin çoğunluğunu böyle ele geçirdi.

20. Sol Muhalefetin literatüründe, son modern ekonomik ve politik gelişmeler konusundaki çok önemli sorunların ele alınmadığı oldukça doğrudur. Bu içerikteki bilimsel eserler, kadroların yetişmesini, yeni güçlerin özümsemesini, teorik çalışma da dahil daha geniş bir işbölümünü gerektirmektedir.

Diğer taraftan, çeşitli eğilimlerin teorik çalışmalarının olduğu kadar dünya ekonomisinin ve politikasının son on yıllık yakın gelişiminin de, Sol Muhalefetin en önemli programatik ve stratejik ilkelerine ve devrimci perspektifine ters hiçbir şey üretmediği görülmelidir. Gelecek inşanın başarısı için en büyük güvence burada yatmaktadır.

4 Aralık 1933

Çeviri Tarihi: Ağustos 1996

- [1] L.P.'nin tam adı Ladislaus Pforzoli'dir.
- [2] 1923'te Komintern tarafından oluşturulan Köylü Enternasyonalî (Krestintern), pek başarı alınmayan bir deneyimdi. 1920'lerin sonunda ya da 1930'ların başında hiçbir açıklama yapılmaksızın ortadan kayboldu.
- [3] Alman Sosyalist İşçi Partisi (SAP), sosyal demokratların Max Seydewitz'in başını çektiği birçok sol kanatçıyı kovmasının ardından, Ekim 1931'de kuruldu. 1932 ilkbaharında Alman Komünist Sağ Muhalefetine (KPO, Brandlerciler) bir bölünme meydana geldi ve Jakob Walcher önderliğindeki 800 kişilik bir grup SAP'a girdi. Seydewitz ve diğer kurucular çekildiklerinde, SAP liderliğini o zamanlar 14.000 üyeye sahip olan eski-Brandlerciler aldı; Hitler iktidara geldikten sonra sayıları büyük ölçüde azaldı. Ağustos 1933'te, IAG (Uluslararası İşçi Topluluğu) tarafından Paris'te düzenlenen bir konferansta, SAP, yeni bir enternasyonal için çalışmanın zorunlu olduğunu ilân eden Dörtler Deklarasyonunu imzalayarak Uluslararası Sol Muhalefete (ILO) katıldı. Troçki, ILO'nun Alman seksiyonunun ve SAP'ın birleşmesini tavsiye etti. Fakat SAP liderleri, böyle bir adımın Norveç İşçi Partisi'ni (NAP) kazanma çabalarına engel olacağını düşündüler. Daha sonra SAP, Dördüncü Enternasyonal hareketine karşı aktif bir muhalif oldu.
- [4] Hollanda Bağımsız Sosyalist Partisi (OSP), 1933'teki Dörtler Deklarasyonunun bir diğer imzacısıydı. Bir sağ kanat tarafından bölündükten sonra, OSP, 1935'te Devrimci Sosyalist Parti ile birleşerek, Hollanda Devrimci Sosyalist İşçi Partisi adını aldı.

4 Aralık 1933

link: Lev Troçki, *Uluslararası Komünist Birliğin Temel Teorik Görüşleri Üzerine Bir Tartışmaya Katkı*, 4 Aralık 1933, <https://marksist.net/node/594>

Proleter Devrim

Marksist Tutum Çevirileri

... önceki yazı

Türk-İş Ankara Mitinginden İzlenimler

sonraki yazı ...

Merkezci Simya mı, Marksizm mi?

İlgili konularda diğer seçtiklerimiz

Bir Oportünistin “Marksizm ve Devlet” Sorununa Yaklaşımı (I-II)

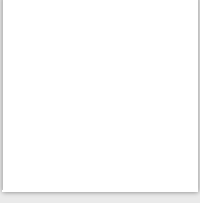
Elif Çağlı Mart 2010

Marksizm ve Türk Solunun İdeolojik Geleneği

Mehmet Sinan 1 Haziran 2005

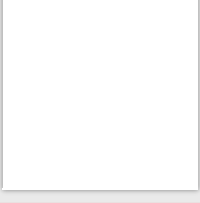
Aşamalı Devrim mi, Proleter Devrim mi?

Zeynep Güneş 28 Aralık 2002

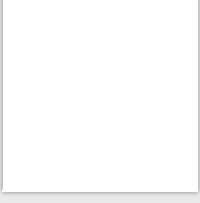
EKİM'den Bir Yaprak

Elif Çağlı 2 Kasım 2002

Ekim Devrimine Dair

Levent Toprak Aralık 2013

Dünya Devrimi Bir Hayal mi?

Oktay Baran Ağustos 2011